

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Puiu Victor Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.03.2017 - 12.04.2018;

Instanța de apel: 15.05.2018 - 19.06.2018;

Instanța de recurs: 25.07.2018 - 15.08.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 12 aprilie 2018, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Puiu Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 186 alin (2) lit. c) și d) Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 186 alin (2) lit. c) și d) Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Puiu Victor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 (unu) an 6 (șase) luni închisoare, cu ispășirea în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită, i-a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată aplicată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17.05.2017, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunile civile înaintate de părțile vătămate și civile Dereveanco Svetlana și Levițchi Oleg au fost admise parțial și s-a dispus încasarea din contul lui Puiu Victor în folosul Svetlanei Dereveanco a prejudiciului material cauzat în sumă de 2 225 (două

mii două sute douăzeci și cinci) lei 68 bani și cheltuielile de asistență juridică de 2 500 (două mii cinci sute) lei.

Din contul lui Puiu Victor s-a dispus încasarea în folosul lui Levițchi Oleg a prejudiciului material cauzat în sumă de 150 (una sută cincizeci) lei și prejudiciul moral în mărime de 1 000 (una mie) lei.

În rest, cerințele părților vătămate și civile Dereveanco Svetlana și Levițchi Oleg s-au respins, ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Puiu Victor la 23.09.2016, aproximativ ora 21.00 până la 24.09.2016 ora 05.00, împreună și de comun acord cu o persoană, în privința căreia cauza a fost încetată, acționând cu intenție directă, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului, au pătruns în microbuzul de model „Volkswagen Crafter” cu n/î XXX xxx ce îi aparține cet. Lefter Alexandru, care era parcat în comuna Xxxxx, str. Xxxxx x, mun. Xxxxx, de unde pe ascuns au sustras bani în sumă de 950 lei și un telefon mobil de model „Nokia E220” cu numărul de IMEI: xxxxx, în care activa cartela SIM cu nr. xxxxx, la prețul de 1 000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 1 950 lei.

Tot el, Puiu Victor, la 25.11.2017 aproximativ ora 16.00 până la 26.11.2017 ora 07.00, acționând cu intenție directă, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea lacătului de la ușa din față de la șofer, a automobilului de model „Dacia Logan” cu n/î XXX xxx, de culoare argintie, parcat în curtea blocului locativ de pe str. Xxxxx, xx/x, comuna Xxxxx, mun. Xxxxx, în mod tainic a sustras din interiorul torpedoului un video registrator, modelul căruia nu este cunoscut, de culoarea neagră, la prețul de 500 lei, mijloace bănești în sumă de aproximativ 600 lei, valută străină în sumă totală de 300 hrivne ucrainești, care conform cursului oficial BNM, se estimează la suma de 194 lei, cauzându-i părții vătămate Dereveanco Svetlana un prejudiciu material considerabil în sumă de 1 294 lei.

Tot el, Puiu Victor, la 25.11.2017, aproximativ ora 22.30 până la 26.11.2017 ora 08.00, acționând cu intenție directă, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea lacătului de la ușa din față de la șofer, a automobilului de model „Ford Tranzit” cu n/î XXX xxx, de culoare alb, parcat în fața porții de pe str. Xxxxx xx, comuna Xxxxx, mun. Xxxxx, în mod tainic a sustras din interiorul torpedoului un telefon mobil de model iPhone 4s, de culoare neagră, IMEI: xxxxx, în care activa cartela SIM cu nr. xxxxx, la prețul de 2 000 lei, un încărcător de la telefon la prețul de 150 lei, un cuțit de dimensiuni mici care se deschidea în două părți, la prețul de 100 lei, cauzându-i părții vătămate Levițchi Oleg un prejudiciu material considerabil în sumă de 2 250 lei.

3. Fără a contesta vinovăția, inculpatul a declarat apel în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri în partea pedepsei stabilite

lui și aplicarea uneia mai blânde, fără privare de libertate, motivând că vina a recunoscut total.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, apelul declarat s-a respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, Colegiul a indicat că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Referindu-se la pedeapsa stabilită inculpatului, Colegiul a conchis că instanța de fond corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunile săvârșite de către Puiu Victor, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, ca circumstanță atenuată stabilită de art. 76 Cod penal, s-a reținut recunoașterea vinovăției și căința sinceră, careva circumstanțe agravante stabilite de art. 77 Cod penal, nefiind reținute.

În speță, inculpatul a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa acestuia a fost redusă cu o treime de la limitele de pedeapsă prevăzută de lege. Totodată s-a ținut cont și de faptul că inculpatul a comis infracțiunile imputate în timpul minoratului, fiind aplicate și prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, instanța ajungând la concluzia că scopul pedepsei aplicate în privința lui Puiu Victor poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare.

Colegiul a considerat corectă concluzia de aplicare a pedepsei închisorii de către instanța de fond deoarece inculpatul anterior a mai comis o infracțiune, fiind în același rând condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare și anume, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal la pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 6 luni, și în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pe termen de probațiune de 3 ani.

Această situație denotă faptul că ultimul nu a stat pe calea corectării și reeducării, nu a făcut concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni contra patrimoniului, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii nu a dus la atingerea scopului, el continuând săvârșirea multiplelor infracțiuni similare și după condamnare.

Concomitent, s-a ținut cont și de prevederile art. 79 Cod penal, fiind reținută în sarcina inculpatului drept circumstanță excepțională săvârșirea infracțiunilor în perioada minoratului, însă o altă pedeapsă nu i s-a aplicat, menționându-se că instanța de fond i-a numit pentru fiecare infracțiune în parte pedepse echitabile.

În același context, Colegiul a considerat că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, or deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

5. Inculpatul declară recurs ordinar și fără a invoca un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care a-i stabilită o pedeapsă mai blândă, fără privarea de libertate. Menționează că vina a recunoscut total și mai dorește o șansă pentru a demonstra că se poate corecta fără a fi privat de libertate.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel menținând sentința instanței de fond, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

La caz se reține, că recurentul nu invocă nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Instanța de recurs menționează că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Recurentul deși este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, critică decizia contestată doar

în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

După cum s-a menționat, temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 70 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

În speță, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Instanța de recurs reține că solicitarea inculpatului privind aplicarea în privința sa a art. 90 Cod penal, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea unei pedepse neprivative de libertate.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere

și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin menținerea în privința inculpatului a unei pedepse privative de libertate, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal și care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Urmare celor expuse, Colegiul penal nu a constatat prezența erorii de drept invocată de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, iar solicitările acestuia nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate în cauză, astfel încât soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Puiu Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 august 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun